

Sygn. akt V U 227/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r. w Kaliszu

odwołania K. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 16 stycznia 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 16 stycznia 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. Z. prawo do emerytury poczynając od dnia (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił K. Z. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Akademii (...) w K. w okresie 19.08.1976 r. – 14.04.1977 r. albowiem wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. Z. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1976 – 77 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący K. Z. urodzony dnia (...), w okresach: 19.07.1976 r. – 2.11.1976 r., 24.01.1977 r. – 16.04.1977 r. był pracownikiem Akademii (...) w K. zajmując stanowisko robotnika mającego przygotowanie zawodowe w Instytucie (...). W każdym z tych okresów pracodawca wypłacał odwołującemu dodatek za pracę w warunkach szkodliwych.

(dowód: świadectwo pracy, umowy o pracę, dekrety płacowe w aktach sprawy)

W pierwszym z wymienionych wyżej okresów odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę elektryka przy obsłudze pieców indukcyjnych na oddziale odlewni wydziałowej

(dowód: pismo uczelni z dnia 25.03.2013 r. zeznania odwołującego)

Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się pracą w warunkach szczególnych wynoszącą łącznie 14 lat 10 miesięcy i 10 dni wykonywaną poza badanym okresem. Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 27 lat 1 miesiąc i 7 dni.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadectwo pracy, dekrety płacowe, umowy o pracę), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się dalszym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie co najmniej od lipca 1976 r. do listopada 1976 r. prace polegające na obsłudze odlewniczych pieców indukcyjnych na odlewni wydziałowej szkoły wyższej prowadzącej doświadczenia badawczo – wdrożeniowe z zakresu górnictwa i hutnictwa. Zainstalowane

w wydziale urzędzenia co do rodzaju i właściwości odpowiadały tym, które były zainstalowane w jednostkach produkcyjnych, Prace takie spełniały warunki wymienione w wykazie A dział III pkt. 67 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy wynosi co najmniej 3 miesiące. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych gdyż brakujący odwołującemu okres takiego zatrudnienia wynosi niespełna 2 miesiące. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 27 letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.